

Fimmtudaginn 10. desember 1998.

Nr. 196/1998. **Íslenska úthafsútgerðarfélagið ehf.**

(Sigurður G. Guðjónsson hrl.)

gegn

Loðnuvinnslunni hf.

(Jón Finnsson hrl.)

Hlutafélög.

Dómur Hæstaréttar.

Mál þetta dæma hæstaréttardómararnir Garðar Gíslason, Arnljótur Björnsson og Markús Sigurbjörnsson.

Áfrýjandi skaut málinu til Hæstaréttar 11. maí 1998. Hann krefst þess, að viðurkenndur verði eignarréttur sinn að 37.500.000 hlutum í stefnda, að nafnverði samtals 37.500.000 krónur, og að stefndi verði dæmdur til að gefa út hlutabréf, sem þessu nemur, sér til handa gegn greiðslu áfrýjanda á 37.500.000 krónum auk vaxta samkvæmt ákvæðum 1. mgr. 17. gr. laga um hlutafélög nr. 2/1995 frá 20. október 1994 til greiðsludags. Hann krefst og málskostnaðar í héraði og fyrir Hæstarétti.

Stefndi krefst staðfestingar héraðsdóms og málskostnaðar fyrir Hæstarétti.

Svo sem í hinum áfrýjaða dómi greinir, var lokaeindagi til greiðslu hlutafjár í stefnda 15. janúar 1995. Sá dagur leið, án þess að áfrýjandi, sem þá hét Andri hf., greiddi það hlutafé, sem hann hafði skrifað sig fyrir og deilt er um í málinu. Samkvæmt 2. mgr. 17. gr. laga nr. 2/1995 bar stjórn stefnda þá að innheimta skuldina með málsókn eða afhenda öðrum rétt til þessara hluta. Jafnan skal þó, áður en hlutir eru afhentir öðrum, veita áskrifanda fjögurra vikna frest til að koma málum sínum í rétt horf, eins og segir í ákvæðinu.

Áfrýjandi reisir kröfur sínar á því, að eftir að hann hafi ritað stefnda bréf sitt 8. maí 1995 og lýst því, að stjórn félagsins hafi fullt umboð til að ráðstafa þeim hlutum, sem hann hafi skrifað Andra hf. fyrir, hafi engin ákvörðun verið tekin í félaginu í samræmi við 2. mgr. 17. gr. laga nr. 2/1995.

Meginefni bréfa aðila í maí 1995 er rakið í héraðsdómi. Ljóst er af þessum bréfum, að áfrýjandi óskaði sjálfur eftir að vera leystur und-

an því að greiða hlutaféð. Einnig er ljóst, að stjórn félagsins samþykkti það í verki, enda þótt bréf þess efnis hafi ekki verið ritað fyrr en 30. október 1996. Er þá meðal annars litið til þess, að í fram lögðum hluthafaskráum frá stefnda 23. ágúst og 1. desember 1995 var hlutafjárloforð Andra hf. sagt vera 7.500.000 krónur, og kemur fram í hinni fyrri, að það hlutafé sé allt innborgað. Var þetta fjárhæð hlutar Andra hf. án þeirra eftirstöðva, sem mál þetta varðar. Jafnframt er litið til þess, að í hlutafjármiða stefnda til Andra hf. 1996 var hlutafé félagsins í stefnda sagt hafa verið 7.500.000 krónur í lok liðins árs, en eftir gögnum málsins hreyfði félagið engum athugasemdum við þessu. Við þessar aðstæður gerðist þannig ekki þörf á því, að stjórn stefnda veitti áfrýjanda með formlegum hætti þann fjögurra vikna frest, sem ofangreint ákvæði laga um hlutafélög gerir ráð fyrir. Vegna þessa og með vísan til forsendna héraðsdóms að öðru leyti verður hann staðfestur.

Áfrýjandi greiði stefnda málskostnað fyrir Hæstarétti, eins og í dómsorði greinir.

D ó m s o r ð:

Hinn áfrýjaði dómur skal vera óraskaður.

Áfrýjandi, Íslenska úthafsútgerðarfélagið ehf., greiði stefnda, Loðnuvinnslnni hf., 200.000 krónur í málskostnað fyrir Hæstarétti.

Dómur Héraðsdóms Austurlands 18. febrúar 1998.

Mál þetta, sem þingfest var 29. janúar 1997 og dómtekið að loknum munnlegum málflutningi 22. janúar 1998, er höfðað af Íslenska úthafsútgerðarfélaginu ehf., kt. 570267-0199, Reykjavík, gegn Loðnuvinnslnni hf., kt. 610994-2109, Fáskrúðsfirði.

Stefnandi gerir þær dómkröfur, að viðurkenndur verði með dómi eignaréttur sinn að 375 hlutum í Loðnuvinnslnni hf., að nafnverði samtals 37.500.000 kr., og að stefndi verði dæmdur að viðlagðri aðför til að gefa út hlutabréf til handa stefnanda í Loðnuvinnslnni hf. fyrir tilgreindum hlutum, að nafnverði 37.500.000 kr., gegn greiðslu stefnanda á 37.500.000 kr. auk vaxta samkvæmt ákvæðum hlutafélagalaga frá 20. október 1994 að telja til greiðsludags.

Þá krefst stefnandi þess, að stefndi verði dæmdur til að greiða sér málskostnað eftir mati dómsins.

Af hálfu stefnda eru gerðar þær dómkröfur, að hann verði sýknaður af öllum kröfum stefnanda og sér dæmdur málskostnaður úr hendi hans að mati dómsins.

Málsatvik eru þessi:

Stefnandi máls þessa var upphaflega hlutafélag og hét Andri, en breytt 13. október 1995 í einkahlutafélag samkvæmt lögum nr. 138/1994. Nafni þess var breytt 16. apríl 1996 í Íslenska úthafsútgerðarfélagið ehf. Eftir nokkurn aðdraganda og undirbúning beitti stefnandi sér fyrir því árið 1994, að stofnað yrði hlutafélag á Fáskrúðsfirði, sem fékk nafnið Loðnuvinnslan. Á stofnfundi, sem haldinn var 20. september 1994, var samþykkt að stofna félagið með hlutafé að lágmarki 195.600.000 kr., en að hámarki 250.000.000 kr., og skyldi hver hlutur vera að fjárhæð 100.000 kr. Í stofnfundargerð kemur fram, að áskrift hefur fengist fyrir hlutafé að nafnverði 191.500.000 kr., og er þar á meðal loforð frá stefnanda, 45.000.000 kr. Af hálfu stefnanda kom fram við stofnun Loðnuvinnslunnar hf. Haraldur Haraldsson framkvæmdastjóri. Var hann kjörinn formaður stjórnar hins nýja fyrirtækis. Stefnandi mun hafa greitt inn á hlutafjárloforð sitt, 7.500.000 kr., en greiddi ekki frekar.

Fram kemur í stefnu, að samþykkt hafi verið, að eindagi hlutafjárloforða skyldi vera 20. október 1994, og kemur þetta einnig fram í tilkynningu til Hlutafélagaskrár. Í yfirlýsingu um hlutafjárloforð, þ. á m. loforð stefnanda, segir: „Hlutaféð verður greitt að ósk stjórnar, meðan á verk tíma stendur, en áætlanir eru miðaðar við, að starfsemi geti hafist í febrúar 1995.“ Í yfirlýsingu stjórnar, dags. 23. september 1994, segir: „Stjórn Loðnuvinnslunnar hf. á Fáskrúðsfirði lýsir hér með yfir, að hlutafé það, sem áskrift hefur fengist fyrir, 225 milljónir, – tvö hundruð tuttugu og fimm milljónir 00/100, – mun verða greitt inn til félagsins í áföngum á byggingartíma verksmiðjunnar eftir ósk stjórnar. Áætlað er, að framkvæmdir verði fram til febrúar 1995.“

Í bréfi stefnda, dags. 18. október 1994, til hluthafa Loðnuvinnslunnar hf. segir:

„Stjórn Loðnuvinnslunnar hf. ákvað á fundi sínum 13. október sl. fyrirkomulag vegna innborgunar hlutafjár, og er það eftirfarandi: Gjaldldagi á 50% hlutafjárloforðsins er 1. nóvember nk. og eindagi 15. nóvember nk. Gjaldldagi á eftirstöðvunum er 1. janúar 1995 og eindagi 15. janúar 1995.“ Verður við það miðað, að gjalddagar og eindagar hlutafjárloforðs stefnanda hafi verið þeir, sem í bréfi þessu greinir.

Með bréfi, dags. 28. apríl 1995, skrifar framkvæmdastjóri stefnda stefnanda bréf í nafni Kaupfélags Fáskrúðsfirðinga, sem er stærsti hluthafi í

stefnda, og er þar hafnað tillögu, sem stefnandi hafði gert um gagnkvæmt samkomulag stefnanda og kaupfélagsins um hlutabréf fyrirtækjanna í Loðnuvinnslnunni hf. Þar kemur einnig fram, að stjórn kaupfélagsins „telur, að Andri hf. eigi að greiða inn hlutafé sitt án nokkurra skilyrða eins og aðrir hluthafar. . .“.

Stefnandi ritaði stefnda bréf, dags. 8. maí 1995, og lýsir þar yfir því, að í framhaldi af bréfaskiptum þeirra telji hann og félagar hans, „að ekki sé lengur forsenda fyrir þessari miklu fjárfestingu, án þess að hagsmunir okkar séu tryggðir. . .“. Síðan segir í þessu sama bréfi: „Í samtali við mig í morgun staðfestir þú, að þú hafir fengið aðila til að taka yfir minn hlut í félaginu. Lýsi ég því hér með yfir, að það er gert með fullu samþykki mínu og að stjórn Loðnuvinnslnunnar hf. hefur fullt umboð til að ráðstafa þeim hlutum í Loðnuvinnslnunni hf., sem ég skrifaði undir fyrir hönd Andra hf., enda sé tryggt, að það hlutafé, sem ég hef þegar greitt, verði staðgreitt til mín og ég og félög mér tengd verði leyst úr ábyrgðum, sem við kunnum að vera í við og fyrir Loðnuvinnslnuna hf., einnig, að gengið verði frá launum við mig frá stofnendeg fyrir stjórnarstörf og önnur störf unnin fyrir félagið.“

Þessu bréfi er svarað með bréfi stefnda, dags. 9. maí 1995, á þessa leið: „Með tilvísun til bréfs yðar, dags. 8/5 1995, vil ég taka fram eftirfarandi:

1. Hvað varðar yfirtöku annarra aðila á hlut Andra hf. í Loðnuvinnslnunni hf., hefur engin ákvörðun verið tekin af stjórn félagsins eða fjárfestum um þessa yfirtöku. Aftur á móti hefur það leitt til mikils vanda fyrir fyrirtækið, að þitt fyrirtæki, sem er einn stærsti hluthafinn og með stjórnarformann félagsins, hefur ekki greitt hlutafjárloforð sitt. Þar af leiðandi hef ég sem framkvæmdastjóri leitað leiða til að fá aukið hlutafé inn í félagið til að tryggja fjármögnun þess.

2. Hvað varðar önnur mál, sem þú nefnir í bréfi þínu, verður stjórn félagsins og/eða aðalfundur/hluthafafundur að taka afstöðu til þeirra. Ég vil benda á, að þar sem þú hefur ekki greitt hlutafjárloforð þitt í fyrirtækinu og ferð fram á með ofangreindu bréfi að verða leystur undan skuldbindingum þínum, er eðlilegt, að þú segir þig úr stjórn Loðnuvinnslnunnar hf. strax.

.....

4. Sem framkvæmdastjóri Loðnuvinnslnunnar hf. vil ég benda á, að vanefndir Andra hf. á greiðslu hlutafjár hefur nú þegar valdið fyrirtækinu umtalsverðum erfiðleikum og tjóni, sem stjórn félagsins verður að taka afstöðu til.“

Í bréfi Haralds Haraldssonar til stefnda, dags. 10. maí 1995, segir: „Með tilvísun til bréfs, dags. í gær, frá Loðnuvinnslnunni hf. staðfesti ég það hér með skriflega, sem kom fram í samtali í gær varðandi þá ósk, að ég segði

mig þegar úr stjórn félagsins. Hinn eðlilegi framgangsmáti er sá, að gengið verði frá öllum málum samhliða, og mun ég umsvifalaust, þegar þau viðskipti verða gerð, segja mig úr stjórn félagsins, – enda verður félagið mér þá fyrst óviðkomandi.“

Í bréfi Haralds Haraldssonar til stefnda, dags. 23. maí 1995, segir: „Með tilvísan til samtala og þess, sem á undan hefur gengið um þátttöku mína í Loðnuvinnslunni hf., vil ég undirritaður óska eftir að verða leystur frá störfum sem formaður stjórnar og stjórnarsetu í félaginu. Í framhaldi af þessari ákvörðun minni óska ég eftir að verða leystur undan þeim ábyrgðum og skuldbindingum fyrir félagið og gagnvart félaginu.“

Bréf stefnda til stefnanda, dags. 30. október 1996, er svohljóðandi:

„Þar sem fyrir liggur sú yfirlýsing frá Landsbanka Íslands, að fallið sé frá eignarréttindum bankans á vélum og tækjum Loðnuvinnslunnar hf. og að einnig hefur verið fallið frá sameiginlegri ábyrgð Kaupfélags Fáskrúðsfirðinga og Andra hf., að fjárhæð \$ 700.000, vegna tækjakaupanna, hefur stjórn Loðnuvinnslunnar hf. samþykkt eftirfarandi:

Með tilvísan í bréf Andra hf., dags. 23/5 1995, hefur stjórn LVF ákveðið að leysa Andra hf. undan ábyrgðum og skuldbindingum fyrir félagið og gagnvart félaginu. Jafnframt lítur stjórn LVF svo á, að fullt uppgjör hafi átt sér stað við Harald Haraldsson og Andra hf. fyrir störf hans við félagið.“

Þessu bréfi svaraði stefnandi með bréfi til stefnda, dags. 13. nóvember 1996. Í því segir m. a.: „Í ljósi þeirra staðreynda, að stjórn Loðnuvinnslunnar hf. hvorki leysti Andra ehf. og Harald Haraldsson úr ábyrgðum fyrir félagið, þegar óskað var, né endurgreiddi Andra ehf. þegar inngreidda hluti, og eins með hliðsjón af áðurgreindu bréfi Loðnuvinnslunnar hf. til Andra ehf., dags. 9. maí 1995, verður að líta svo á, að Andri ehf. sé eigandi hluta að nafnverði 45.000.000 kr. í félaginu. Er í þessu sambandi einnig rétt að minna á, að Haraldur Haraldsson lýsti því strax yfir, er hann og Andri ehf. voru knúðir til að ganga í sjálfskuldarábyrgð fyrir félagið gagnvart Landsbanka Íslands, að þeir myndu bíða með inngreiðslu hlutafjárins, þar til ábyrgðinni yrði létt af þeim. Má um þetta meðal annars vísa til bréfs Haralds til Gísla Jónatanssonar, dags. 10. mars 1993 (svo), en þar segir:

„Undirritaður upplýsti í nóvember, að meðan ábyrgðin (vixillinn) væri til staðar, teldi hann, að hvor um sig, KFFB og Andri hf., væru ekki skuldbundnir að inngreiðslu hlutafjár, sem þessu næmi. Er þetta samkvæmt samþykktum félagsins, að enginn hluthafi skyldi ábyrgjast umfram sitt hlutafjárframlag. Þessi skuldbinding er fyrir hendi og er kröfuhæf, hvenær sem handhafi hennar óskar þess.

Í ljósi þess, að Landsbanki Íslands hefur leyst Andra ehf. úr ábyrgðum

fyrir Loðnuvinnsluna hf., mun félagið nú greiða þann hluta nafnverðs hlutanna, sem enn er ógreiddur, 37.500.000 kr., ásamt vöxtum jafnháum vöxtum af almennum sparisjóðsreikningum í Landsbanka Íslands, sbr. að þessu leyti 1. mgr. 17. gr. laga um hlutafélög nr. 2/1995. Af hálfu Andra ehf. er talið rétt að miða við vexti Landsbanka Íslands, þar sem bankinn er viðskiptabanki félagsins og Andri ehf. og Haraldur Haraldsson gagnvart honum í ábyrgð til 30. október 1996.

Greiðsla hlutafjárins fer fram, um leið og gengið verður frá útgáfu hlutabréfa til Andra ehf. Óskast það gert innan sjö daga frá dags. bréfs þessa. “ Á þeim tíma, sem leið frá stofnun stefnda, og samtímis þessum bréfaskiptum, sem rakin hafa verið, hefur hlutafé stefnda verið aukið. Samkvæmt hluthafalista, sem dagsettur er 23. ágúst 1995, er hlutafé þann dag 301.250.307 kr. og þar af ógreitt 5.163.769 kr. Á þessum hluthafalista er stefnandi skráður fyrir 7.500.000 kr. hlutafé og allt talið greitt.

Málsástæður stefnanda.

Stefnandi reisir málsókn sína í máli þessu á eftirfarandi málsástæðum:

Hann hafi við stofnun hlutafélags 20. september 1994 skrifað sig fyrir hlutum í því að nafnverði 45.000.000 kr. Áskrift þessa hafi stjórn félagsins viðurkennt með tvennum hætti, annars vegar með útgáfu hlutafjármiða 1995, að fjárhæð 45.000.000 kr., og hins vegar útgáfu hlutabréfs, að nafnverði 7.500.000 kr., árið 1996 til handa stefnanda vegna þess hluta hlutafjárloforðsins, sem hann hafði þá greitt.

Hann hafi strax eftir stofnun hlutafélagsins gert stjórnarmönnum stefnda og framkvæmdastjóra grein fyrir því, að hann myndi ekki greiða inn allt hlutafjárloforð sitt, fyrr en stefndi þyrfti ekki á ábyrgðum hans að halda gagnvart Landsbanka Íslands eða öðrum vegna kaupa á tækjum til verksmíðjunnar.

Hann hafi í maí 1995 verið samþykkur því, að stjórn stefnda ráðstafaði öllum hlutum hans í félaginu gegn endurgreiðslu innborgaðs hlutafjár, að nafnverði 7.500.000 kr., og því að hann yrði leystur úr öllum ábyrgðum fyrir stefnda.

Stjórn stefnda hafi ekki gengið að þessum skilyrðum, heldur lýst yfir því, að hún hefði enga ákvörðun tekið um yfirtöku eða ráðstöfun á hlutum stefnanda eða lausn hans undan ábyrgðum í þágu stefnanda.

Stjórn stefnda hafi nýtt sér ábyrgðir stefnanda og Haralds Haraldssonar gagnvart Landsbanka Íslands frá 20. október 1994 til 30. október 1996, meðan stefndi vann að uppbyggingu verksmíðu sinnar, og allt þar til viðskiptabanki félagsins hafi ekki talið sig þurfa á sérstökum ábyrgðum að halda vegna lánveitinga til þess.

Stjórn stefnda hafi ekki tekið ákvörðun um að afhenda öðrum rétt stefnanda til hluta í hinu stefnda félagi með þeim hætti, sem nú sé mælt fyrir um í 2. mgr. 17. gr. laga um hlutafélög nr. 2/1995, en sambærileg regla var í 2. mgr. 14. gr. laga um hlutafélög nr. 32/1978, sem voru í gildi við stofnun stefnda árið 1994. Stefnandi eigi því lögvarinn rétt til að greiða eftirstöðvar hlutafjárloforðs síns frá 20. september 1994 ásamt vöxtum frá 20. október 1994 samkvæmt ákvæðum hlutafélagalaga, sbr. 1. mgr. 14. gr. laga nr. 32/1978 og 1. mgr. 17. gr. laga nr. 2/1995.

Málsástæður stefnda.

Stefnandi skrifaði sig fyrir 45 milljóna króna hlut í Loðnuvinnslnni hf. við stofnun félagsins 20. september 1994. Engin skilyrði voru sett af hálfu stefnanda um greiðslu hlutafjárins, þegar áskriftin var gerð, enda hefði áskriftin þá orðið ógild, sbr. 2. mgr. 7. gr. l. nr. 23/1978, nú 2. mgr. 10. gr. hfl. nr. 2/1995.

Eindagi hlutafjárloforða hafi verið samkvæmt tillögu stjórnarformanns og einkaeiganda stefnanda 15. janúar 1995. Frá 1. janúar 1995 hafi það orðið lagaskylda að greiða hluti, sem aðili hefur skráð sig fyrir við stofnun hlutafélags, innan árs, frá því að félag var skráð, ella sé stjórn félags heimilt að innheimta hlutaféð með vöxtum eða afhenda öðrum rétt til hlutar, sbr. 14. gr. hlutafélagalaga nr. 137/1994, nú 17. og 18. gr. l. nr. 2/1995. Stefnandi hafi margsinnis fengið frest til þess að standa við loforð sitt, en svikið það jafnharðan. Sem stjórnarformaður stefnda hafi framkvæmdastjóri stefnanda, Haraldur Haraldsson, ekki gengið þess dulinn, hvert stefndi. 9. maí hafi stjórn stefnda ritað stefnanda bréf og bent á, að eðlilegt sé, að Haraldur Haraldsson segi sig úr stjórn Loðnuvinnslnnar hf., þar sem stefnandi hafi ekki greitt hlutafjárloforð sitt og farið fram á að verða leystur undan skuldbindingum sínum. Haraldur Haraldsson óskaði síðan með bréfi, dags. 23. maí, eftir því að verða leystur frá störfum sem stjórnarformaður og stjórnarsetu.

Stefnandi hafi engan lagalegan rétt átt til þess að setja skilyrði eftir á fyrir efndum á hlutafjárloforði sínu. Sama máli gegni um skilyrði fyrir því, að „hlutur hans“ yrði seldur öðrum. Stefnandi hafi glatað öllum rétti til hlutabréfanna vegna hinna stórfelldu vanefnda, en að auki hefur hann sjálfur samþykkt ráðstöfun þeirra, sem í sjálfu sér hafi ekki verið nein þörf á.

Niðurstöður.

Þegar stefnandi skrifaði sig 7. september 1994 fyrir 45.000.000 kr. hlut í Loðnuvinnslnni hf., þegar félagið yrði stofnað, gaf hann yfirlýsingu um, að um væri að ræða bindandi hlutafjárloforð, sem greitt yrði samkvæmt ósk stjórnar eigi síðar en í febrúar 1995. Hið sama kom fram í yfirlýsingu stjórn-

ar stefnda, dags. 23. september 1994. Loks liggur fyrir bréf stefnda, dags. 18. október 1994, þar sem ákveðinn er síðasti eindagi hlutafjárloforða 15. janúar 1995. Með því að framkvæmdastjóri stefnanda var jafnframt formaður stjórnar stefnda, mátti stefnanda vera ljóst, hefði hann ekki að þeim tíma liðnum staðið skil á hlutafjárloforði sínu, að stjórn stefnda bar skylda til án tafar annaðhvort að innheimta skuldina með málsókn eða afhenda öðrum rétt til hluta stefnanda, sbr. 17. gr. 1. nr. 2/1995. Ljóst er af lagaákvæðinu, að það var ekki á valdi stefnanda að ákveða, hvor leiðin yrði farin.

Í bréfi stefnanda, dags. 8. maí 1995, lýsir hann yfir því, að hann samþykki og veiti stjórn stefnda fullt umboð til að ráðstafa þeim hlutum, sem stefnandi hafði skrifað sig fyrir í félaginu. Í 17. gr. 1. nr. 2/1995 segir, að jafnan skuli þó, áður en hlutir eru afhentir öðrum, veita áskrifanda fjögurra vikna frest til að koma málum sínum í rétt horf. Þennan frest getur áskrifandi þá notað til þess að greiða hlutaféð, en geri hann það ekki, á hann ekki frekara vald á því, hvernig með málið verður farið. Hann getur ekki heldur bundið aðgerðir stjórnarinnar neinum skilyrðum af sinni hálfu, hvorki því, að hann fái endurgreitt það, sem hann þegar hefur innt af hendi, eða frekari gjaldfresti.

Pegar stefnandi fékk bréfið, dags. 30. október 1996, þar sem stefndi tilkynnti, að stefnandi væri leystur undan skuldbindingum sínum, var löngu liðinn sá fjögurra vikna frestur, sem telja má hefjast 8. maí 1995, er stefnandi veitti samþykki sitt við ráðstöfun hlutanna til annarra. Stefnandi nýtti ekki þennan frest né nær eitt og hálf ár, frá því að það bréf var ritað, þar til yfirlýsing barst um það frá stefnanda, að hann væri laus undan skuldbindingunni, til þess að koma málum sínum í rétt horf.

Pegar stefnanda barst áður nefnt bréf, dags. 30. október 1996, hafði stjórn stefnda einnig fengið greidd öll upprunaleg hlutafjárloforð samkvæmt hluthafalista stefnda frá 23. ágúst 1995, sem ekki hefur verið vefengdur. Stefnandi getur því ekki nú átt neitt tilkall til þess að teljast eigandi framangreindra hluta í Loðnuvinnslunni hf., og verður því að sýkna stefnda af öllum kröfum stefnanda. Stefnandi greiði stefnda 500.000 kr. í málskostnað.

Logi Guðbrandsson héraðsdómari kvað upp dóm þennan.

D ó m s o r ð:

Stefndi, Loðnuvinnslan hf., skal vera sýkn af öllum kröfum stefnanda, Íslenska úthafsútgerðarfélagins ehf., í máli þessu.

Stefnandi greiði stefnda 500.000 kr. í málskostnað.